

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ**  
**Львівський національний університет імені Івана Франка**  
**Філософський факультет**  
**Кафедра теорії та історії культури**

Затверджено  
на засіданні кафедри теорії та історії культури  
філософського факультету  
(протокол № 1 від 26.08.2022 р.)

Завідувач кафедри  проф. Альчук М.П.

**Силабус освітньої компоненти**  
**Атестаційний екзамен**

Галузь знань: 03 – Гуманітарні науки  
Спеціальність: 034– «Культурологія»  
Освітня програма: «Культурологія»  
Освітній ступінь: магістр

Львів 2022

**Силабус**  
**«Атестаційний екзамен»**  
**2022/2023 навчального року**

Назва	Атестаційний екзамен (Провідні тенденції сучасної культури, Міжкультурна комунікація, Культурні практики і політики)
Адреса викладання	м. Львів, вул. Університетська, 1
Факультет та кафедра, за якою закріплена ОК	Філософський факультет, кафедра теорії та історії культури
Галузь знань, шифр та назва спеціальності	03 Гуманітарні науки, 034 Культурологія
Викладачі	Власевич Т.В., к.філос.н., доц. кафедри теорії та історії культури Дарморіз О.В., к.філос.н., доц. кафедри теорії та історії культури Ліщинська-Милян О.І., к.філос.н., доц. кафедри теорії та історії культури
Контактна інформація викладачів	olha.lishchynska-mylyan@lnu.edu.ua oksana.darmoriz@lnu.edu.ua tetyana.vlasevych@lnu.edu.ua тел. (032)-239-42-10 (кафедра теорії та історії культури) thc.dep.philosophy@lnu.edu.ua
Консультації	Он-лайн консультації через Viber, Messenger, Telegram або подібні ресурси. Для погодження часу он-лайн консультацій слід писати на електронну пошту викладача або дзвонити.
Інформація про ОК	Атестаційний екзамен є нормативною дисципліною зі спеціальності 034 «Культурологія» для освітньої програми «Культурологія», другого (магістерського) рівня освіти, який проводиться у 3-му семестрі в обсязі 90 годин (3 кредити за Європейською Кредитно-Трансферною Системою ECTS) для денної форми навчання.
Коротка анотація	Атестація студентів здійснюється після завершення ними теоретичної та практичної частини навчання за освітнім ступенем «магістр» з метою встановлення фактичної відповідності рівня освітньої та кваліфікаційної підготовки випускника вимогам освітньо-професійної програми спеціальності 034 «Культурологія».
Мета та цілі	Метою проведення комплексного державного екзамену є загальна перевірка теоретичних знань та практичних навичок студентів із таких нормативних дисциплін: «Культурні практики та політики»; «Міжкультурна комунікація»; «Провідні тенденції сучасної культури». Складання комплексного державного іспиту дасть змогу студенту <b>знати:</b> <ul style="list-style-type: none"> <li>• головні наукові концепції, які пояснюють природу та сутність міжкультурної комунікації;</li> <li>• типи, види, форми, моделі, структурні компоненти міжкультурної комунікації;</li> <li>• природу міжкультурних нерозумінь й конфліктів і засоби виходу з них;</li> <li>• методи й прийоми досягнення позитивного результату міжкультурної комунікації;</li> <li>• соціально-економічні та політичні тенденції розвитку сучасної культури;</li> <li>• вплив глобалізації на розвиток культури;</li> <li>• феномени інформаційної та віртуальної культури;</li> <li>• естетичні й мистецькі вектори сучасного соціокультурного буття;</li> <li>• особливості культурних політик в межах європейського та</li> </ul>

- українського законодавства;
- форми та особливості стратегування культури;
- засади ведення різного роду культурних практик в межах чинного законодавства;
- особливості розвитку культурних та креативних індустрій.

**вміти:**

- застосовувати на практиці отримані знання в конкретних ситуаціях міжкультурної взаємодії;
- дотримуватись толерантного ставлення до інших культур та їх представників;
- володіти методологічними прийомами комунікативної поведінки в різних сферах суспільного життя;
- вести науковий пошук щодо дослідження проблем міжкультурної комунікації;
- виокремлювати культурні тенденції доби; аналізувати типові риси соціокультурного розвитку сучасності;
- порівнювати основні концептуальні підходи щодо соціально-економічних, політичних, гендерних, естетичних та мистецьких тенденцій культури сьогодення;
- характеризувати інформаційний та віртуальний рівні культурного буття;
- аналізувати тенденції і прояви глобалізації в культурі, вплив цих процесів на екологічну культуру сучасності;
- застосовувати отримані теоретичні знання в практичній діяльності;
- аналізувати законодавство у сфері культури та уміти застосовувати його у будь-яких галузях ринку культури;
- розробляти стратегії та здійснювати стратегування як в культурній сфері загалом, так і в окремих її галузях.

Складання комплексного державного іспиту дозволить здобувачам набути таких **компетентностей**:

Загальних:

ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК 4. Здатність приймати обґрунтовані рішення.

ЗК 5. Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети.

ЗК 6. Здатність вчитися та оволодівати сучасними знаннями.

ЗК 7. Здатність виявляти ініціативу та підприємливість.

ЗК 8. Здатність розробляти та управляти проєктами.

Фахових:

ФК 1. Здатність усвідомлювати взаємозв'язок культурних текстів та контекстів

ФК 2. Здатність до оцінювання та аналізу інформації у процесі реалізації професійної діяльності.

ФК 4. Усвідомлення соціальної та етичної місії культуролога, а також можливостей та особливостей практичного використання культурологічного знання.

ФК 5. Здатність до ефективної взаємодії з представниками інших професій, а також до залучення до розв'язання проблем культури представників громадськості.

ФК 6. Здатність критично осмислювати історичні здобутки та нові досягнення культури.

ФК 7. Здатність професійно діагностувати, прогнозувати, проєктувати та моделювати культурний розвиток різних культурних регіонів, художньої та візуальної культури.

	<p>ФК 8. Здатність організовувати роботу та здійснювати керівництво закладами культури, а також відповідними структурними підрозділами підприємств і установ, враховуючи економічні, законодавчі та етичні аспекти.</p> <p>ФК 9. Здатність до розв'язання актуальних проблем культури з урахуванням особливостей міжкультурної комунікації та ширшого контексту відповідних проблем.</p> <p>Комплексний державний іспит передбачає набуття таких програмних <b>результатів навчання:</b></p> <p>ПР 1. Розуміти специфіку та особливості реалізації культурних ідей, образів та смислів, а також критично оцінювати можливості їхньої інтерпретації для розв'язання суспільно-значимих проблем.</p> <p>ПР 2. Аналізувати текстові та візуальні джерела інформації щодо культурних явищ та процесів, верифікувати інформацію у відповідності до професійних задач.</p> <p>ПР 3. Аналізувати культурні права та свободи людини, форми та механізми їхньої ідентифікації, інкультурації, культурної адаптації з врахуванням регіональної специфіки.</p> <p>ПР 4. Популяризувати професію культуролога, дотримуючись етичних принципів.</p> <p>ПР 5. Організовувати та підтримувати комунікації з органами влади, науково-дослідними установами, інформаційно-аналітичними службами, засобами масової інформації з питань культури.</p> <p>ПР 6. Вільно спілкуватися державною та іноземною мовами усно і письмово для обговорення професійних питань, презентації результатів досліджень та проєктів.</p> <p>ПР 7. Оцінювати історичні здобутки та новітні досягнення культурології.</p> <p>ПР 8. Приймати ефективні рішення щодо розв'язання складних задач і практичних проблем культурного розвитку суспільства.</p> <p>ПР 9. Організовувати та управляти діяльністю закладів культури та відповідними структурними підрозділами підприємств і установ</p> <p>ПР 10. Мати навички вироблення та ухвалення рішень з управління закладами та установами культури чи відповідними структурними підрозділами у непередбачуваних робочих та/або навчальних контекстах.</p> <p>ПР 11. Мати навички організації та керівництва професійним розвитком осіб та груп у галузі культури.</p> <p>ПР 12. Розуміти і застосовувати для розв'язання складних задач і проблем культурології методи та засоби стратегічного планування, прогнозування, моделювання культурних політик.</p> <p>ПР 13. Здійснювати експертну оцінку культурних творів, послуг та благ, культурних практик, культурно-мистецьких та дозвіллевих проєктів.</p>
Література	<ol style="list-style-type: none"> <li>1. Аджемоглу Дарон, Робінсон Джеймс. Чому нації занепадають / пер. з англ. Олександра Дем'янчука. Київ : Наш формат, 2017. 440 с.</li> <li>2. Антологія феміністичної філософії / За ред. Елісон М. Джагер, Айрїис Мерїон Янг. К., 2006.</li> <li>3. Бауман З. Плинні часи. Життя в добу непевності: <a href="https://krytyka.com/ua/articles/utopiya-v-dobu-nepevnosty">https://krytyka.com/ua/articles/utopiya-v-dobu-nepevnosty</a></li> <li>4. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики: Підручник. Київ: Видавничий центр «Академія», 2004.</li> <li>5. Бацевич Ф.С. Словник термінів міжкультурної комунікації. Київ : Довіра, 2007. 205 с.</li> <li>6. Берлін І. Дві концепції свободи // Сучасна політична філософія: Антологія / Упоряд. Я. Кіш: Пер. з англ. К.: Основи, 1998. С. 56-113.</li> </ol>

7. Бжезінський З. Велика шахівниця. Львів, 2000:  
[http://shron1.chtyvo.org.ua/Bzhezinski\\_Zbigniev/Velyka\\_shakhivnytsia.pdf](http://shron1.chtyvo.org.ua/Bzhezinski_Zbigniev/Velyka_shakhivnytsia.pdf)
8. Бистрицький С. Комунікація і культура в глобальному світі. Дух і літера, 2020.
9. Богдан С.П. Мовний етикет українців: традиції і сучасність. К. : Фенікс, 2001. 302 с.
10. Боголюбова Н.М. Міжкультурна комунікація. Київ, 2017:  
[https://stud.com.ua/90283/kulturologiya/mizhkulturna\\_komunikatsiya](https://stud.com.ua/90283/kulturologiya/mizhkulturna_komunikatsiya)
11. Бодріяр Ж. Симулякри і симуляція. К., 2004:  
[https://shron1.chtyvo.org.ua/Jean\\_Baudrillard/Symuliakry\\_i\\_symuliatsiia.pdf](https://shron1.chtyvo.org.ua/Jean_Baudrillard/Symuliakry_i_symuliatsiia.pdf)
12. Браун Д. Р., Файрстоун Ч. М., Міцкевич Е. Висвітлення конфліктів та становища етнічних меншин. К.: Всесвіто, 1996. 205 с.
13. Власевич Т. Культурна специфіка невербального коду в міжкультурній комунікації. Тези звітної наукової конференції філософського факультету. Львів, 2022. Вип. 19. С. 223-225.
14. Власевич Т. Духовні засади ідентичності людини: філософсько-культурологічний вимір. Вісник Львівського університету. Серія філософсько-політологічні студії. Львів, 2022. Вип. 41. URL:  
<http://www.fps-visnyk.lnu.lviv.ua/uk/2022>
15. Вязова Р.В. Філософські проблеми міжкультурної комунікації: навчальний посібник. Запоріжжя.: ЗНУ, 2012. 97 с.
16. Гелд Д., Макгрю Е. Глобальні трансформації. Політика, економіка, культура / Д. Гелд, Е. Макгрю, Д. Голдблатт, Дж. Перратон. К., 2003.
17. Гендер і культура / Упор. В. Агєєва, С. Оксамитна. К., 2001.
18. Гі Дебор Е. Суспільство спектаклю (фільм, 1973 р.):  
[https://www.youtube.com/watch?v=IaHMgToLjA&ab\\_channel=desirante](https://www.youtube.com/watch?v=IaHMgToLjA&ab_channel=desirante)
19. Гендерний підхід: історія, культура, суспільство / Під ред. Л. Гентош, О.Кісь. Львів, 2003.
20. Данилюк І. В. Мовні конфлікти та конструювання етнічної і національної ідентичності // Соціальна психологія. Київ, 2005. Вип. 3 (11). С. 43-51.
21. Енциклопедія постмодернізму / За ред. В. Тейлора. К., 2003.
22. Йоан Павло II. Енцикліка Сотий Рік (Centesimus Annus). 3 нагоди сотих роковин енцикліки "Regum Novarum". 2001.
23. Лібералізм : Антологія. / Упор. О. Проценко, В. Лісовий. К., 2009. 1128 с.
24. Ліотар Ж.-Ф. Ситуація постмодерну:  
[http://shron1.chtyvo.org.ua/Lyotard\\_Jean-Francois/Sytuatsia\\_postmodernu.pdf](http://shron1.chtyvo.org.ua/Lyotard_Jean-Francois/Sytuatsia_postmodernu.pdf)
25. Кастельс М. Інтернет-галактика Міркування щодо Інтернету, бізнесу і суспільства. К., 2007:  
[https://shron1.chtyvo.org.ua/Kastels\\_Manuel/Internet-galaktyka\\_Mirkuvannia\\_schodo\\_Internetu\\_biznesu\\_i\\_suspilstva.pdf](https://shron1.chtyvo.org.ua/Kastels_Manuel/Internet-galaktyka_Mirkuvannia_schodo_Internetu_biznesu_i_suspilstva.pdf)
26. Ліщинська О. Діджиталізація візуального мистецтва як відповідь на виклики пандемії COVID-19/ Трансформаційні процеси соціальної культури в Україні: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (Київ, 26-27 березня 2022 р.). К. : КНУКіМ, 2022. 354с. С. 198-203.
27. Ліщинська О. Екологічна трагедія Чорнобиля у візуальному мистецтві: філософсько-естетичне осмислення та інтерпретації // Culturologica Slovaca / Internetový časopis / Katedra kulturologie filozofickej fakulty Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre. Hlavný redaktor: Miroslav Ballay. №3. 2018. С.152–159.
28. Ліщинська О. Моральні аспекти сучасної цивілізації // Енциклопедія Сучасної України. Т.21: "Мікро-Моя" / Редкол.: І.М. Дзюба, М.Г. Железняк та ін.; Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, Наукове товариство імені Шевченка. К., 2019.

29. Ліщинська О. Моральні цінності спільноти в комунітаристських концепціях // Соціогуманітарні проблеми людини. Львів, 2012. Вип. 6. С. 121–129:  
[http://znc.com.ua/ukr/publ/periodic/shpp/2012/shhpp\\_2012\\_6.pdf](http://znc.com.ua/ukr/publ/periodic/shpp/2012/shhpp_2012_6.pdf)
30. Мак-Люен М. Галактика Гутенберга: становлення людини друкованої книги. К. : Ніка-Центр, 2015. 388 с.
31. Медоуз Д., Рандерс Й., Медоуз Д. Межі зростання. 30 років потому. К. : Пабулум, 2018. 464 с.:  
[https://www.pabulum.com.ua/wp-content/uploads/2018/10/limits-to-growth\\_sait.pdf](https://www.pabulum.com.ua/wp-content/uploads/2018/10/limits-to-growth_sait.pdf)
32. Макінтайр Е. За чеснотою:  
[http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/9507/Makintair\\_Za\\_Chesnotoiu.pdf?sequence=1&isAllowed=y](http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/9507/Makintair_Za_Chesnotoiu.pdf?sequence=1&isAllowed=y)
33. Макінтайр Е. Після чесноти. Дослідження з теорії моралі. К., 2002.
34. Манакін В.М. Мова і міжкультурна комунікація. Навчальний посібник. – Київ: «Академія», 2012.
35. Махній М. М. Невербаліка і культура. К. : Blox.ua, 2009.
36. Мілль Дж. С. Про свободу. К., 2001.
37. Мілет К. Сексуальна політика. К., 1998:  
[https://shron1.chtyvo.org.ua/Milet\\_Keit/Seksualna\\_polityka.pdf](https://shron1.chtyvo.org.ua/Milet_Keit/Seksualna_polityka.pdf)
38. М'язова І. Ю. Особливості тлумачення поняття “міжкультурна комунікація” Філософські проблеми гуманітарних наук. 2006. № 8 . С. 108–113.
39. Павленко Ю. Глобалізація та цивілізаційні зрушення сьогодення:  
[http://ierjournal.com/journals/2/2005\\_1\\_Pavlenko\\_ukr.pdf](http://ierjournal.com/journals/2/2005_1_Pavlenko_ukr.pdf)
40. Свендсен Л. Фр. Г. Філософія свобод. Львів : Видавництво Анетти Антоненко; К. : НікаЦентр, 2016. 336 с.:  
[https://shron1.chtyvo.org.ua/Svendsen\\_Lars/Filosofia\\_svobody.pdf](https://shron1.chtyvo.org.ua/Svendsen_Lars/Filosofia_svobody.pdf)
41. Слотердайк П. Критика цинічного розуму. К., 2002.
42. Тоффлер Е. Нова парадигма влади. Знання, багатство й сила. Харків : Акта, 2007. 688 с.
43. Тоффлер Е. Третя хвиля. К. : Видавничий дім «Всесвіт», 2000. 480 с.
44. Уолцер М. Про толерантність / Пер. з англ. М. Лупішко. Харків: Видавнича група «РА-Каравела», 2003. 148 с.
45. Фокс К. Спостерігаючи за англійцями. Львів : Видавництво Старого Лева, 2018. 608 с.
46. Фукуяма Ф. Ідентичність. Потреба в гідності й політика скривденості. К.: «Наш Формат», 2020.
47. Фукуяма Ф. Політичний порядок і політичний занепад. Від промислової революції до глобалізації демократії. К. : «Наш Формат», 2019.
48. Чмут Т. К., Чайка Г. Л. Етика ділового спілкування : Навч. посіб. К., 2003.
49. Шеломенцев В.М. Етикет і сучасна культура спілкування. К. : Лібра, 2003. 416 с.
50. Ярошенко Т.М. Регіональна типологія культури: навч. посіб. Львів : Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2007. 236 с.
51. Hall E., Hall M. Hidden Differences. Studies in International Communication. How to communicate with Germans. Hamburg, 1983. 163 p.
52. Hofstede G. Cultures and Organisations. Software of the Mind. L., 1991.  
[https://e-edu.nbu.bg/pluginfile.php/900222/mod\\_resource/content/1/G.Hofstede\\_G.J.Hofstede\\_M.Minkov%20-%20Cultures%20and%20Organizations%20-%20Software%20of%20the%20Mind%203rd%20edition%202010.pdf](https://e-edu.nbu.bg/pluginfile.php/900222/mod_resource/content/1/G.Hofstede_G.J.Hofstede_M.Minkov%20-%20Cultures%20and%20Organizations%20-%20Software%20of%20the%20Mind%203rd%20edition%202010.pdf)
53. Lin M. Is There an Essential Difference between Intercultural and

	<p>Intracultural Communication? Intercultural Communication. 2003-2004. № 6. URL: <a href="http://www.immi.se/intercultural/nr6/lin.htm">http://www.immi.se/intercultural/nr6/lin.htm</a></p> <p>54. McLuhan Marshall. The World is a Global Village (CBC TV) <a href="https://www.youtube.com/watch?v=HeDnPP6ntic&amp;ab_channel=healthcarefuture">https://www.youtube.com/watch?v=HeDnPP6ntic&amp;ab_channel=healthcarefuture</a></p> <p>55. Rawls John. A theory of Justice. Revised Edition: <a href="https://giuseppicapograssi.files.wordpress.com/2014/08/rawls99.pdf">https://giuseppicapograssi.files.wordpress.com/2014/08/rawls99.pdf</a></p> <p>56. Toffler Alvin. Future Shock. 1970: <a href="https://cdn.preterhuman.net/texts/literature/general/Alvin%20Toffler%20-%20Future%20Shock.pdf">https://cdn.preterhuman.net/texts/literature/general/Alvin%20Toffler%20-%20Future%20Shock.pdf</a></p> <p>57. Директиви культурної політики України: <a href="https://rpr.org.ua/wp-content/uploads/2017/11/1508_Dyrektyvy-kulturnoji-polityky.pdf">https://rpr.org.ua/wp-content/uploads/2017/11/1508_Dyrektyvy-kulturnoji-polityky.pdf</a></p> <p>58. Європейська культурна конвенція 1954 року: <a href="https://ips.ligazakon.net/document/MU54K02U?an=183">https://ips.ligazakon.net/document/MU54K02U?an=183</a></p> <p>59. Закон України Про культуру: <a href="https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2778-17#Text">https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2778-17#Text</a></p> <p>60. Конвенція про захист культурних цінностей у випадку збройного конфлікту: <a href="https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_721#Text">https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_721#Text</a></p> <p>61. Конвенція про охорону всесвітньої культурної і природної спадщини: <a href="https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_089#Text">https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_089#Text</a></p> <p>62. Конвенція про охорону нематеріальної культурної спадщини: <a href="https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_d69#Text">https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_d69#Text</a></p> <p>63. Конвенція про охорону та заохочення розмаїття форм культурного самовираження: <a href="https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/952_008#Text">https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/952_008#Text</a></p> <p>64. Культурні індустрії в сучасному місті: <a href="https://uccs.org.ua/kreatyvni-industrii/nova-rol-mist/kulturni-industrii-v-suchasnomu-misti/">https://uccs.org.ua/kreatyvni-industrii/nova-rol-mist/kulturni-industrii-v-suchasnomu-misti/</a></p> <p>65. Стратегія культури м. Львова до 2025 року: <a href="https://www8.city-adm.lviv.ua/inteam/uhvaly.nsf/(SearchForWeb)/73177F1520B59243C225813F00282E7F?OpenDocument">https://www8.city-adm.lviv.ua/inteam/uhvaly.nsf/(SearchForWeb)/73177F1520B59243C225813F00282E7F?OpenDocument</a></p> <p>66. European Union and Ukrainian Negotiators initial Association Agreement, including Deep and Comprehensive Free Trade Area. – Brussels, 30 March 2012: <a href="http://europa.eu/rapid/searchAction.do">http://europa.eu/rapid/searchAction.do</a></p> <p>67. Treaty of Lisbon: <a href="http://europa.eu/lisbon_treaty/full_text/index_en.htm">http://europa.eu/lisbon_treaty/full_text/index_en.htm</a></p> <p>68. Charter of Fundamental Rights of the European Union: <a href="http://eur-lex.europa.eu/en/treaties/index.htm">http://eur-lex.europa.eu/en/treaties/index.htm</a></p> <p>69. Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European economic and social Committee and the Committee of the regions a European agenda for culture in a globalizing world. – Brussels, 10.5.2007, COM(2007) 242 final: <a href="http://ec.europa.eu/culture/our-policy-development/doc399_en.htm">http://ec.europa.eu/culture/our-policy-development/doc399_en.htm</a></p> <p>70. Treaty of Maastricht: <a href="http://europa.eu/scadplus/treaties/maastricht_en.htm#INSTITUTIONS">http://europa.eu/scadplus/treaties/maastricht_en.htm#INSTITUTIONS</a></p>
Тривалість курсу	3 кредити, 90 год.
Формат	Змішаний
Форми навчання	Консультації, лекційні заняття, самостійна робота.
Теми	Див. у програмах навчальних дисциплін “Провідні тенденції сучасної культури”, “Міжкультурна комунікація”, “Культурні практики і політики”.
Підсумковий контроль, форма	Комплексний державний екзамен
Пререквізити	Для складання комплексного державного екзамену студенти потребують базових знань з спеціалізованих філософських та культурологічних дисциплін, зокрема з курсів “Провідні тенденції сучасної культури”, “Міжкультурна комунікація”, “Культурні практики і політики” та суміжних з ними навчальних дисциплін.

Навчальні методи та техніки, які будуть використовуватися під час екзамену	Метод усного опитування. Метод бесіди. Ситуаційний аналіз. Дискусія.
Необхідне обладнання	Мультимедійний проектор, комп'ютер, доступ до мережі Інтернет.

Критерії оцінювання

Критерії оцінювання розроблено на основі «Положення про контроль на оцінювання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти Львівського національного університету ім. І. Франка», обговорено і затверджено на засіданні кафедри теорії та історії культури.  
Результати державного іспиту студентів оцінюються за 100-бальною шкалою.

**Шкала оцінювання: вузу, національна та ECTS**

<i>Оцінка ECTS</i>	<i>Оцінка в балах</i>	<i>За національною шкалою</i>	
		<i>Оцінка</i>	<i>Залік</i>
<b>A</b>	90 – 100	5	<i>Відмінно</i>
<b>B</b>	81-89	4	<i>Дуже добре</i>
<b>C</b>	71-80		<i>Добре</i>
<b>D</b>	61-70	3	<i>Задовільно</i>
<b>E</b>	51-60		<i>Достатньо</i>

90–100 балів

Студент демонструє глибокі знання навчального матеріалу з культурології; уміє, подаючи різні погляди, аналізувати явища у їхньому взаємозв'язку й розвитку; логічно й послідовно відповідає на поставлені запитання; демонструє широке володіння значною кількістю культурологічних джерел; добирає переконливі аргументи, усвідомлює можливості використання тієї чи іншої інформації; уміє застосовувати теоретичні знання до практичних завдань культурології;

81–89 балів

Студент демонструє ґрунтовні знання навчального матеріалу з культурології; дає аргументовані відповіді на поставлені запитання; апелює до джерел; логічно й послідовно відповідає на поставлені запитання, уміє застосовувати теоретичні знання до практичних завдань культурології;

71–80 балів

Студент демонструє міцні знання навчального матеріалу з відповідних культурологічних дисциплін, загалом аргументовані відповіді містять певні (несуттєві) неточності; відповідь не підкріплення апелюванням до значної кількості культурологічних джерел, студент недостатньо застосовує теоретичні знання до практичних культурологічних проблем;

61–70 балів

Студент демонструє посередні знання навчального матеріалу, відповідь недостатньо аргументована, характеризується неповнотою і поверховістю в розкритті теми, порушенням послідовності викладу; не підкріплює тези



	<p>аргументацією з культурологічних джерел; студент недостатньо застосовує теоретичні знання під час виконання практичних завдань; 51–60 балів</p> <p>Студент демонструє посередні знання навчального матеріалу з культурологічних дисциплін, не розрізняє основну та другорядну інформацію; відповідь недостатньо аргументована, хибує на непослідовність викладу, припускається помилок у фактологічних даних, виявляє поверховість у розкритті теми; попри володіння основними теоретичними знаннями студент майже не застосовує їх для виконання практичних завдань; 21–50 балів</p> <p>Студент демонструє незнання значної частини навчального матеріалу, припускається істотних помилок у відповідях на запитання, не вміє застосовувати теоретичні положення до практичних завдань; 00–20 балів</p> <p>Студент демонструє незнання основної частини навчального матеріалу, припускається істотних помилок у відповідях на запитання, не володіє основними теоретичними знаннями.</p>
<p>Питання до іспиту</p>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1. Пріоритети культурної політики ЄС.</li> <li>2. Основні документи культурної політики ЄС.</li> <li>3. Основні органи та інституції та програми, пов'язані зі сферою культури в ЄС.</li> <li>4. Пріоритети культурної політики України.</li> <li>5. Культурна політика як поняття; значення культурної політики для розвитку суспільства.</li> <li>6. Культурні продукти в розрізі національного законодавства.</li> <li>7. Культурний простір України.</li> <li>8. Закон України про культуру: основні поняття та положення.</li> <li>9. Культурні послуги як об'єкт культурної політики України.</li> <li>10. Стратегування в культурі.</li> <li>11. Стратегія культури Львова як приклад локальної політики.</li> <li>12. Культурні практики в сучасній культурі.</li> <li>13. Моделі споживання культурних продуктів.</li> <li>14. Мобільність у просторі культурного споживання.</li> <li>15. Традиційні культурні практики українців.</li> <li>16. Культурні та креативні індустрії.</li> <li>17. Класифікація креативних індустрій.</li> <li>18. Тенденції розвитку креативних індустрій в Україні і в світі.</li> <li>19. Мистецтво як культурна індустрія.</li> <li>20. Культурна спадщина як основа креативної економіки.</li> <li>21. Характеристика секторів культурних індустрій.</li> <li>22. Місце міжкультурної комунікації в системі культурологічного знання.</li> <li>23. “Міжкультурна комунікація” як гуманітарна дисципліна.</li> <li>24. Історичні чинники і обставини виникнення міжкультурної комунікації.</li> <li>25. Етапи розвитку міжкультурної комунікації в США.</li> <li>26. Утвердження міжкультурної комунікації в Європі.</li> <li>27. Поняття міжкультурної комунікації. Основні підходи до визначення міжкультурної комунікації.</li> <li>28. Спілкування і комунікація: спільне і відмінне.</li> <li>29. Структура міжкультурної комунікації: причини, форми, види, типи і результати комунікації.</li> <li>30. Поняття макро- і міжкультури в міжкультурній комунікації</li> <li>31. Детермінанти міжкультурної комунікації.</li> </ol>

32. Форми міжкультурної комунікації.
33. Аккультурація в міжкультурній комунікації.
34. Поняття інкультурації в міжкультурній комунікації.
35. "Культурний шок" та його місце у засвоєнні "чужої" культури.
36. Види міжкультурної комунікації.
37. Вербальна комунікація.
38. Форми вербальної комунікації.
39. Стили вербальної комунікації.
40. Контексти вербальної комунікації.
41. Невербальна комунікація та її сутність.
42. Кінесика як вид невербальної комунікації.
43. Проксеміка як вид невербальної комунікації.
44. Хронеміка як вид невербальної комунікації.
45. Окулістика, такесика та сенсоріка як види невербальної комунікації.
46. Сутність і засоби паравербальної комунікації.
47. Проблема розуміння в міжкультурній комунікації.
48. Процес сприйняття та його основні детермінанти.
49. Міжособистісна аттракція та її основні елементи.
50. Атрибуція та її роль у міжкультурній комунікації.
51. Природа міжкультурних конфліктів. Причини їх виникнення та способи подолання.
52. Результати міжкультурної комунікації.
53. Ефективна комунікація та її елементи.
54. Поняття і сутність толерантності.
55. Толерантність в міжкультурній комунікації.
56. Поняття культурної компетенції та її основні компоненти.
57. Рівні міжкультурної компетентності та способи її підвищення.
58. Особливості теорій міжкультурної комунікації.
59. Теорія високо- і низькоконтекстуальних культур Е. Холла.
60. Теорія культурних вимірів Г. Хофштеде.
61. Теорія культурної грамотності Е. Хирша.
62. Модель засвоєння чужої культури М. Беннета.
63. Постмодерн як період культури Головні ознаки доби постмодерну.
- Ж.-Ф. Ліотар про постмодернізм.
64. Поняття постмодерну (постмодернізму) та метамодерну (метамодернізму).
65. Особливості постмодернізму як загальнокультурного явища. «Необароковість» постмодерністської культури.
66. Постнекласичний інтелектуальний досвід постмодернізму. Постмодернізм в науці. Специфіка постмодерністської естетики та мистецтва.
67. Культура суспільства надіндустріальної доби, поняття футурошоку, стратегії виживання, феномен «соціального капіталу» (концепції Е. Тоффлера, Ф. Фукуями).
68. Суспільство споживання і його місце в сучасній культурі. Концепції Ж. Бодріяра, Гі Дебора.
69. Лібералізм як політичний метадискурс сучасної культури. Основні ідеї та принципи лібералізму.
70. Свобода як ключове поняття лібералізму. Концепція Дж. С. Мілля. Два концепти свободи (за І. Берліном).
71. Різновиди лібералізму. Лібертаризм. Особливості соціального лібералізму. Культурний лібералізм.
72. Суть теорії комунітаризму. Концепції Етціоні, Макінтайра.
73. Теоретичні основи мультикультуралізму. Концепції «м'якого» та «жорсткого» мультикультуралізму (Кукатас, Кімлічка).

74. Гендер як соціокультурний феномен. Принципи гендерної рівності і їх роль в сучасній культурі.
75. Сучасний фемінізм та його специфіка.
76. Теорія інформаційного суспільства: історія та сучасний стан. Концепції інформаційного суспільства М. Кастельса та «глобального села» М. Маклюена.
77. Інформаційна культура як феномен сучасності. Концепції Бодрієра та Слотердайка про «старі медіа».
78. Феномен віртуальної реальності. Віртуальна реальність як філософська проблема.
79. Віртуальна культура. Процеси діджиталізації. Віртуалізація та діджиталізація мистецтва.
80. Глобалізація як тенденція сучасного світового розвитку.
81. Глобалізація в науковому дискурсі. Ю. Павленко про суперечності глобалізації.
82. Глобалізація як вестернізація. Концепції З. Бжезинського та І. Валлерстайна.
83. Глобалізація і її вплив на культуру. Естетичні моделі в епоху глобалізації.
84. Глобалізація і проблема національно-культурної ідентичності.
85. Перспективи глобалізаційних процесів (концепції постсучасності). Візуальне мистецтво в умовах глобалізації.
86. Діалог культур як різновид міжкультурної взаємодії.
87. Міжцивілізаційний діалог: сучасна ісламська соціокультурна модель.
88. Міжцивілізаційний діалог: сучасна індійська соціокультурна модель. Ното Hierarchicus та індійська соціокультурна модель (за концепцією Л. Дюмона).
89. Міжцивілізаційний діалог: сучасна китайська соціокультурна модель.
90. Міжцивілізаційний діалог: «сучасний буддизм» як феномен культури.
91. Міжцивілізаційний діалог: сучасна латиноамериканська соціокультурна модель.